

RÅDETS AFGØRELSE 2006/.../RIA<sup>1</sup>

af

om forbedring af samarbejdet  
mellem EU-medlemsstaternes  
særlige indsatsenheder  
i krisituationer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30 og 32 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Republikken Østrig<sup>2</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet<sup>3</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union har Unionen som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udførelse af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.
- (2) EU's stats- og regeringschefer fastslog i deres erklæring af 25. marts 2004 om solidaritet imod terrorisme, at de er fast besluttet på, at medlemsstaterne skal tage alle de instrumenter i brug, der står til deres rådighed, med henblik på at yde bistand til en medlemsstat eller en tiltrædende stat på dennes område efter anmodning fra dens politiske myndigheder i tilfælde af et terrorangreb.

<sup>1</sup> DK, FR, IE, NL, SE og UK tog parlamentarisk forbehold. FI tog undersøgelsesforbehold.

<sup>2</sup> EUT C ... af ...

<sup>3</sup> Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (3) Efter angrebene den 11. september 2001 har alle de retshåndhavende myndigheders særlige indsatsenheder i medlemsstaterne allerede indledt et samarbejde under taskforceen af politichefer. Dette netværk, der benævnes "Atlas", har siden 2001 gennemført forskellige seminarer og undersøgelser samt udveksling af materialer og fælles øvelser.
- (4) Ingen medlemsstat råder over alle de midler og ressourcer og den ekspertise, der er nødvendig for effektivt at kunne imødegå alle mulige former for specifikke eller omfattende krisesituationer, som kræver en særlig indsats. Det er derfor af afgørende betydning, at hver medlemsstat kan anmode om bistand fra en anden medlemsstat.
- (5) Rådets afgørelse 2007/.../RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ("Prüm-afgørelsen") og især artikel 18 heri fastlægger forskellige former for politibistand mellem medlemsstaterne i forbindelse med forsamlinger af store menneskemængder og lignende store arrangementer, katastrofer og alvorlige ulykker. Nærværende afgørelse omfatter ikke forsamlinger af store menneskemængder, (natur)katastrofer eller alvorlige ulykker som omhandlet i artikel 18 i Prüm-afgørelsen, men er et supplement til de bestemmelser i Prüm-afgørelsen, der åbner mulighed for politibistand mellem medlemsstaterne gennem særlige indsatsenheder i andre situationer, f.eks. menneskeskabte krisesituationer, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastrukturer eller institutioner, navnlig gidseltagning, kapring og lignende hændelser.
- (6) Med disse retlige rammer og en oversigt over de kompetente myndigheder vil medlemsstaterne kunne reagere hurtigt og spare tid, hvis der opstår en sådan krisesituation. Med henblik på at forbedre medlemsstaternes evne til at forebygge og reagere på sådanne krisesituationer, og navnlig terrorhandlinger, er det af stor betydning, at de særlige indsatsenheder mødes regelmæssigt og tilrettelægger fælles uddannelse, så de kan drage fordel af hinandens erfaringer.
- (7) (udgår).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

*Artikel 1*

*Formål*

I denne afgørelse fastlægges almindelige regler og betingelser, som skal gøre det muligt for en medlemsstats særlige indsatsenheder at yde bistand og/eller operere på en anden medlemsstats område, hvis de er blevet anmodet herom af denne medlemsstat (i det følgende benævnt "den anmodende medlemsstat") og har indvilget i at gøre det med henblik på at imødegå en krisesituation. De praktiske detaljer og gennemførelsesordninger, der supplerer denne afgørelse, aftales direkte mellem den anmodende og den anmodede medlemsstat .

*Artikel 2*

*Definitioner*

I denne afgørelse forstås ved:

- a) "særlig indsatsenhed": enhver retshåndhavende enhed i en medlemsstat, der er specialiseret i kontrol af krisesituationer
- b) "krisesituation": enhver situation, hvor en medlemsstats kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at der foreligger en strafbar handling, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastruktur eller institutioner i denne medlemsstat, navnlig de situationer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002<sup>1</sup>.
- c) "kompetent myndighed": den nationale myndighed, der kan fremsætte anmodninger og give tilladelser med hensyn til deployering af de særlige indsatsenheder.

---

<sup>1</sup> EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

### *Artikel 3*

#### *Bistand til en anden medlemsstat*

1. Gennem en anmodning via de kompetente myndigheder, der beskriver karakteren af den bistand, der anmodes om, samt den operative nødvendighed heraf, kan en medlemsstat anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisesituation. Den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand.
2. Med forbehold af en aftale mellem de berørte medlemsstater kan bistanden bestå af levering af udstyr og/eller ekspertise til den anmodende medlemsstat og/eller gennemførelse af operationer på medlemsstatens område om nødvendigt med brug af våben.
3. I tilfælde af operationer på den anmodende medlemsstats område skal embedsmænd fra den særlige indsatsenhed, der yder bistand, have tilladelse til at handle i en støttefunktion på den anmodende medlemsstats område og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at yde den bistand, der anmodes om, når de:
  - a) opererer under den anmodende medlemsstats ansvar, myndighed og ledelse og i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats lovgivning, og
  - b) opererer inden for rammerne af deres beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning.
4. *(flyttet til artikel 4)*

### *Artikel 4*

#### *Civilretligt og strafferetligt ansvar*

Når en medlemsstats embedsmænd opererer inden for en anden medlemsstat, og/eller der anvendes udstyr i henhold til denne afgørelse, finder bestemmelserne om civilretligt og strafferetligt ansvar, der er indeholdt i artikel 21, stk. 3a og 3b, og artikel 22 i Prüm-afgørelsen, anvendelse.

*Artikel 5*  
*Straffeligt ansvar*

(udgår).

*Artikel 6*  
*Møder og fælles uddannelse*

De deltagende medlemsstater søger for, at deres særlige indsatsenheder afholder møder og tilrettelægger fælles uddannelse og øvelser, når det er nødvendigt, med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om håndtering af en krisesituation. Sådanne møder, uddannelsesaktiviteter og øvelser kan finansieres (...) via de muligheder, der findes i EU's finansielle programmer (...) med henblik på at modtage tilskud via dette budget. I den forbindelse skal den medlemsstat, der varetager formandskabet i EU, bestræbe sig på at sikre, at sådanne møder, uddannelsesaktiviteter og øvelser finder sted.

*Artikel 7*  
*Omkostninger*

Den anmodende medlemsstat afholder de operative omkostninger, som den anmodede medlemsstats særlige indsatsenheder pådrager sig i forbindelse med anvendelsen af artikel 3, herunder transport- og opholdsudgifter, medmindre andet aftales mellem de berørte medlemsstater.

## Artikel 8

### *Sammenhængen med andre instrumenter*

1. Uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til andre retsakter, der vedtages i medfør af afsnit VI i traktaten, især Prüm-afgørelsen:

- a) kan medlemsstaterne fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger vedrørende grænseoverskridende samarbejde, som er i kraft den ...<sup>\*</sup>, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger ikke er uforenelige med denne afgørelses mål
  - b) kan medlemsstaterne indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger om grænseoverskridende samarbejde eller sætte dem i kraft efter den ...<sup>\*\*</sup>, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at uddybe eller udvide denne afgørelses mål.
2. De aftaler og ordninger, der er omhandlet i stk. 1, må ikke berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter i dem.
3. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om de aftaler eller ordninger, der er omhandlet i stk. 1.

## Artikel 9

### *Afsluttende bestemmelser*

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder og ajourfører listen over de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der kan fremsætte anmodninger og give tilladelser til at yde bistand, jf. artikel 3.

Generalsekretariatet for Rådet underretter de i stk. 1 omhandlede myndigheder om enhver ændring af den liste, der er udarbejdet i henhold til denne artikel.

---

\* Datoen for denne afgørelses vedtagelse.

\*\* Datoen for denne afgørelses ikrafttræden.

*Artikel 10*  
*Ikrafttræden*

Denne afgørelse træder i kraft den ...\*\*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne  
Formand

---

---

\*\* 6 måneder efter vedtagelsen af denne afgørelse.